

در یکی از سفرهایم به خارج از کشور با یک خانواده ایرانی آشنا شدم که خانواده بسیار خوبی به نظر می رسیدند، در حین صحبت موضوع به خدا و امور الهی کشیده شد و وقتی درباره آخرت صحبت شد یکی از اعضای این خانواده درباره عاقبت گناهان خیلی قاطعانه و جدی گفت: خدا می بخشد دیگر ، خدا رحیم است! برابم بسیار جالب بود چون من هم در دوران کودکی و نوجوانی بارها این جمله را شنیده بودم، گاهی اوقات چندین مرتبه در روز این جمله را می شنیدم که " خدا، خدای رحیمی است." اتفاقاً کلام خدا در کتاب مقدس می گوید : خداوند را شکر کنید زیرا او مهربان است و رحمتش ابدی است.(مزمور ۱۳۶:۱). و واقعا نیز باید خدا را برای این خصوصیت برجسته اش هزاران بار شکر گفت. در همین قسمت کلام خدا ، در سه قسمت متوالی می بینم که کلام خدا می گوید : خدا را باید شکر گفت چون رحمت او ابدی است. به راستی که کمترین کاری که می توانیم انجام دهیم این است که خدا را به خاطر رحمتش شکر بگوییم. چرا؟! چون کلام خدا می گوید: خدا بسیار رحیم است(مزمور ۵:۸۶)، رحمت خدا بزرگ است(اول پطرس ۳:۱)، رحمت خدا عظیم است (اول پادشاهان ۳:۶)، رحمت خدا دلسوزانه است(لوقا ۱:۷۸) و این که رحمت خدا بر کسانی که او را گرامی می دارند همیشگی است(مزمور ۱۰۳:۱۷). ما نیز باید به همراه سراینده مزمور بگوییم که با شادی در وصف رحمت تو (ای خداوند) سرود خواهیم خواند.(مزمور ۱۶:۵۹) این صفت رحمت خدا در تار و پود کتاب مقدس دیده می شود. خدا به موسی می گوید: من شکوه خود را از برابر تو عبور می دهم و نام مقدس خود را در حضور تو ندا می کنم. من خداوند هستم و رحم و شفقت می کنم بر هرکس که بخواهم.(خروج ۳۳:۱۹). می توان گفت که سرچشمه رحمت خدا در خوبی و خیر خواهی خود خدا است. ما خوبی خدا را در سخاوت او می بینیم ، به طوری که او به همه مخلوقاتش سخاوتمندانه حیات و زندگی بخشیده ، چون آن ها مخلوقات او هستند. پس زنده بودن ما در واقع نشانه ای از رحم و کرم خداوند است. به اضافه ما خوبی خدا را در رحمت او می بینیم که او چقدر مایل است که مخلوقاتش را از مشکلات و سختی در بیاورد. برای درک بهتر رحمت خدا ما احتیاج به سه تشخیص جداگانه در این مورد داریم: اول: جنبه همگانی رحمت خدا رحمت همگانی خدا شامل همه خلقت او می شود، یعنی هر موجودی که زنده است، گیاه، حیوان یا انسان. چه انسانی که به خدا اعتقاد دارد و چه انسانی که به خدا اعتقاد ندارد و برای خودش زندگی می کند. کلام خدا در این باره می گوید : خدا به همه خوبی می کند و تمام کارهایش توام با (رحمت) است(مزمور ۹:۱۴۵). زیرا خداست که نفس و حیات و همه چیز را به جمیع آدمیان می بخشد(اعمال ۱۷:۲۵). به دلیل همین رحمت همگانی است که خداوند همه آن چه را که خلقتش بدان نیاز دارد فراهم می کند. جنبه دیگر رحمت خدا، رحمت مخصوص خدا است. این رحمت به طور به خصوصی برای بشر و فرزندان بشر است. این رحمت باعث می شود که خدا به یاری و کمک ما آدمیان بیاید و این کمک را بدون در نظر گرفتن گناهان ما انجام می دهد. در کتاب مقدس می خوانیم که: خدا آفتاب خود را بر بدان و نیکان یکسان می تاباند و باران خود را بر درستکاران و بدکاران می باراند.(متی ۵:۴۵). به راستی که خداوند بسیار رحیم است و این رحمت او بدون توجه او به گناهان ما شامل حال همه می شود. اما جنبه دیگر رحمت خدا که می توان گفت والاتر از این دو می باشد ، رحمت خودمختارانه خدا است. این رحمت خدا برای وارثین رستگار خدا کنار گذاشته شده است. این رحمت خودمختارانه ی خدا به صورت یک عهد با کسانی که توسط ایمان به عیسای مسیح به عنوان نجات دهنده و خداوند خودشان رستگار شده اند بسته شده است. جنبه دوم رحمت خدا یعنی رحمت مخصوص او برای ما آدمیان را در کنار رحمت خودمختارانه ی خدا، می توان این گونه توضیح داد که رحمت مخصوص خدا برای انسان های گناهکار ، حالت موقت را دارد، یعنی این رحمت فقط وابسته و محدود به زندگی در این دنیا است و به بعد از مرگ کشیده نمی شود و در همین دنیا خاتمه می یابد. زیرا کلام خدا می گوید: ایشان قوم بی فهم هستند، (خدا) بر ایشان رحم نخواهد نمود و خالق ایشان بر ایشان شفقت نخواهد کرد(اشعیا ۲۷:۱۱) پس کسانی که به شناخت واقعی خدا پی نمی برند فقط رحمت مخصوص خدا را در این دنیا تجربه می کنند، درحالی که رحمت خودمختارانه ی خدا نسبت به ایمان داران به عیسای مسیح حالت ابدی دارد. اکنون ممکن است این سوال پیش آید که مگر نه آن که کلام خدا می گوید: رحمت خدا ابدی است(مزمور ۱:۳۶)؟ باید دو نکته مهم را در این باره در نظر داشت: یکی این که خدا نمی تواند رحیم نباشد ، چون رحیم بودن از صفات الهی خدا است. کتاب مقدس می گوید: آری ، خدای ما رحیم است(مزمور ۵:۱۱۶)، اما استفاده از این صفت الهی نمی تواند خارج از اراده خودمختارانه ی خدا باشد. باید توجه داشت که هیچ چیزی خارج از خدا، خدا را مجبور

به انجام هیچ کاری نمی کند. چون اگر چیزی یا کسی بود که خدا را مجبور به انجام کاری می کرد آن دیگری خدا بود و دیگر خدا خدا نبود! پس فقط فیض خودمختارانه ی خدا است که باعث می شود خدا رحمت خودش را به کاربنداند. در کتاب مقدس می خوانیم که خدا به موسی گفت: به هر که بخواهم رحم کنم، رحم خواهم کرد و به هر که بخواهم دلسوزی نمایم دلسوزی خواهم نمود (رومیان ۹: ۱۵). در ضمن خوب است بدانیم که این بدبختی و بیچارگی انسان نبود که باعث شد که خدا رحمتش را به ما نشان بدهد. چون هیچ چیز خارج از خدا نمی تواند بر روی خدا تاثیر بگذارد، زیرا که اگر این گونه بود و قرار بود خدا تحت تاثیر بدبختی و بیچارگی انسان قرار بگیرد پس باید همه ی آدمیان را از گناه پاک می کرد و نجات می داد. ولی خدا این کار را نکرد و نمی کند، زیرا این هدف و مقصود و نظر خوشایند خدا نیست و خدا کسی را مجبور به دریافت رحمت الهی خودش نمی کند. در ضمن آن که در بشر خلق شده، چیزی که شایسته و سزاوار رحمتهای خدا باشد وجود ندارد. چون اگر بگوییم سزاوار رحمت هستیم ضد و نقیض گفته ایم، زیرا کسی که سزاوار و شایسته است دیگر نیازی به رحمت ندارد، در واقع آن چیزی را می گیرد که حق او است. ولی کلام خدا می گوید: خدا ما را نجات داد. اما این نجات به خاطر اعمال نیکویی که ما کردیم نبود، بلکه به سبب رحمت او به وسیله ی عیسی مسیح (نجات یافتیم) (تیطس ۳: ۵-۶) پس در واقع سزاوار بودن و رحمت دو نقطه مقابل یکدیگر هستند. اگر سزاوار باشیم دیگر رحمت خدا معنا ندارد ولی واقعیت این است که ما به خاطر ذات گناه اصلا سزاوار رحمت نیستیم. ولی خدا به خاطر رحمت و دلسوزیش عیسی مسیح را فرستاد، تا برای خود خدا امکان پذیر باشد که عادلانه رحمت الهی خودش را به برگزیدگان خویش عطا کند. بلکه واقعا چه عدالتی. عدالتی که ایجاب می کرد که جریمه گناهان پرداخت شود و این فدیة را عیسی مسیح به طور کامل به جای ما پرداخت کرد. به این می گوئیم رحمت دلسوزانه خدا نسبت به برگزیدگان خویش، رحمتی که از خشنودی شاهانه خود خدا برمی خیزد. یک مورد مهم دیگر که باید درباره ابدی بودن رحمت خدا به خوبی درک کنیم این است که این رحمت ابدی خدا چه طور شامل حال همه خواهد بود. لطفا توجه نمایید که ما رحمت ابدی خدا را حتی وقتی که افراد بدکار و فاسد را به جهنم می فرستد می بینیم. باید مجازات افراد بدکار و شرور را از سه زاویه مختلف بررسی کنیم: از دید خدا در واقع مجازات افراد بدکار و شرور، نمایانگر عدالت خدا و اثبات حاکمیت اوست. ما نباید هیچ وقت فکر کنیم که خدا به خاطر رحمت خودش لطمه ای به قدوسیت و پاکی خودش می زند. پس عدالت خدا ایجاب می کند که جریمه گناه که مرگ است پرداخت شود. حال اگر بخواهیم از دید خود افراد بدکار و شرور نگاه کنیم، می بینیم که مجازات شدن به خاطر شرارت و کارهای بد در واقع اجرای عدالت و انصاف است. کیست که کار خلافی انجام بدهد و بعد برای جریمه شدن اعتراض کند و انتظار داشته باشد کسی حرفش را قبول کند. پس حتی افراد بدکار و شرور هم وقتی منطقی فکر کنند متوجه سزاوار بودن مجازاتشان می شوند. یک نمونه ی خوب که در زمان مصلوب شدن عیسی مسیح رخ داد را در کتاب مقدس می بینیم که: یکی از جنایتکاران که همزمان با عیسی مسیح بر صلیب آویخته شده بود با طعنه به (عیسی) گفت: مگر تو مسیح نیستی؟ خودت و ما را نجات بده. اما آن دیگری با ملامت به اولی جواب داد: از خدا نمی ترسی؟ تو و او یکسان محکوم شده اید. در مورد ما منصفانه عمل شده، چون ما به سزای اعمال خود می رسیم اما این مرد هیچ خطایی نکرده است و گفت: ای عیسی، وقتی به سلطنت خود رسیدی مرا به یاد داشته باش. عیسی جواب داد: خاطر جمع باش، امروز با من در فردوس خواهی بود. (لوقا ۲۳: ۳۹-۴۳). و همین طور نگاه می کنیم به دید کسانی که نجات یافته اند و رستگار شده اند. از دید گناه نجات یافته گان، مجازات افراد بدکار و شرور در واقع حد اعلی رحمت خداوند را نشان می دهد، از آن جایی که باید قبول کنیم چه گونه ممکن است حالت کنونی همچنان ادامه یابد که فرزندان خدا مجبور باشند تا ابد در میان کسانی زندگی کنند که در دشمنی با خدا زندگی می کنند؟ در واقع بهشت دیگر بهشت نخواهد بود، اگر آن جا هم ایمان داران مجبور به شنیدن سخنان کفر آمیز و دیدن اعمال غیر اخلاقی و نادرست افراد شرور و بدکار باشند. ما رحمت ابدی خدا را طبق کلام خدا در این می بینیم که: هیچ ناپاکی وارد (حضور خدا) نخواهد شد و نه کسی که گفتارش ناراست و کارهایش زشت و پلید است. بلکه تنها کسانی که نامشان در دفتر حیات بره نوشته شده است به آن وارد می شود (مکاشفه ۲۱: ۲۷). و نیز درباره رحمت خدا و مجازات گناه کاران می خوانیم: فرعون و لشکر او را در دریای سرخ غرق ساخت زیرا رحمتش ابدی است. (مزمور ۱۳۶: ۱۵). پس خدا در اجرای رحمت ابدی اش مجازات افراد بدکار و شرور را نیز در نظر گرفته است و در واقع به این وسیله رحمتش را نسبت به فرزندان خویش به نمایش خواهد گذاشت. " صدایی شنیدم که مانند فریاد گروهی کثیر در آسمان طنین افکند و می گفت: « خدا را شکر! رستگاری و جلال و قدرت از آن خدای ما است. زیرا داوری های او راست و عادلانه است! او فاحشه بزرگ (شیطان) را که با زنا ی خود زمین را آلوده ساخت محکوم کرده و انتقام خون بندگان خود را

از او گرفته است." (مکاشفه ۱۹: ۲-۱). اکنون می بینم با توجه به آن چه کلام خدا در باره افراد بدکار و شرور می گوید ، کسانی که با کمال بی توجهی به فرامین و کلام خدا زندگی می کنند و در گیر یک زندگی کاملاً دنیوی هستند، خودبینانه و بیهوده امیدوار هستند که رحمت خدا شامل حالشان خواهد شد. شاید شنیده باشید که بسیاری می گویند که خدا رحیم است و هیچ وقت مرا به جهنم نمی فرستد. این چنین امید بیهوده و واهی است. مثل شخصی است که دارد ماری در آغوشش پرورش می دهد که سرانجام روزی او را خواهد گزید و کشت. درست است که خدا ، خدای رحیم است اما در عین حال قدوس و عادل است و به طور صریح در کلامش گفته است که : گناه را هرگز بی سزا نمی گذارم(خروج ۳۴: ۷)، همچنین: همه بدکاران و تمام قومهایی که خدا را از یاد می برند هلاک خواهند شد(مزمور ۹: ۱۷). مثالی در این باره : فرض کنیم که در محلی که زندگی می کنیم اجازه دهیم کثافت انباشه شود، آب راکد و لجن باقی بماند و هوای تمییز هم تنفس نشود و بعد چنین توجیه کنیم که چون خدا خدای رحیمی است پس در این شرایط نباید اجازه بدهد که ما بیمار شویم، تب کنیم و بمیریم. آیا با این طور اندیشیدن و نادیده گرفتن اصول بهداشتی می توانیم انتظار داشته باشیم که با وجود رحمت خدا بیمار نشویم؟! البته که چنین تصویری بیهوده و بی نتیجه خواهد بود. به همین شکل است عاقبت کسانی که قوانین الهی را نادیده گرفته و زیر پا می گذارند . چنین اشخاصی باید بدانند که مرگ روحانی یعنی دوری ابدی از خدا، سرانجام و عاقبت آنها خواهد بود. بسیار باعث تأسف است که اشخاص بسیاری هستند که از این خصوصیت الهی رحمت خدا سواستفاده کرده و به طور دایم از حضور خدا نفرت دارند و او را خوار می شمارند، قوانین او را زیر پا نهاده و به زندگی در گناه ادامه می دهد و باز هم به خود جرات احتمال دریافت رحمت خدا را می دهند. باید بدانیم که خدا نمی تواند به خودش بی عدالتی کند. غیر ممکن است خدا غیر منصفانه قضاوت کند. خدا به اشخاص توبه کار رحمت خویش را نشان خواهد داد ولی غیر ممکن است که او به اشخاصی که حاضر به توبه نیستند رحم کند." اگر توبه نکنید همه شما مانند آن ها نابود خواهید شد"(لوقا ۳: ۱۳). کسانی که به زندگی در گناه ادامه می دهند و بدون توبه کردن انتظار دریافت رحمت الهی را داشته که از پرداخت جریمه گناهانشان عفو شوند، کاملاً شیرانه و شیطانی فکر می کنند. مثل این است که بگوییم ، بیایید بدی کنیم تا از آن خوبی به بار بیاید!!!(رومان ۳: ۸). به نظر شما آیا چنین چیزی امکان دارد؟ کتاب مقدس می گوید: کسی در میان شما نباشد که پس از شنیدن این هشدارها ، آن ها را سرسری بگیرد و فکر کند اگر به راه های گستاخانه خود ادامه دهد ، صدمه ای نخواهد دید. این کار او همگی شما را نابود خواهد کرد. چون خداوند از سر تقصیرات او نمی گذرد بلکه خشم و غیرتش بر ضد آن شخص شعله ور خواهد شد و تمام لعنت هایی که در این کتاب نوشته شده بر سر او فرود خواهد آمد و خداوند اسم او را از روی زمین محو خواهد نمود(تثنیه ۲۹: ۱۹-۲۰). خوشبختانه عیسای مسیح تخت رحمت ما است. این عیسای مسیح بود که از ازل وجود داشت و برای پاک کردن گناهان ما به این جهان وارد شد ، برای پرداخت تاوان گناهان ما مصلوب شد و روز سوم از مردگان قیام کرد تا ثابت کند که حقیقتاً الوهیت دارد و می تواند ما را رستگار کرده نجات بخشد. کلام خدا می گوید: خدا عیسای مسیح را به جهان نفرستاد که جهانیان را محکوم نماید بلکه تا آنان را نجات بخشد. هرکس به او ایمان آورد محکوم نمی شود. اما کسی که به او ایمان نیاورد در محکومیت باقی می ماند ، زیرا به اسم عیسای مسیح خداوند، پسر یگانه خدا ایمان نیاورده است.(یوحنا ۳: ۱۷-۱۸). طبق کلام خدا ، همه ی کسانی که خداوندی عیسای مسیح را رد می کنند و او را خوار می شمارند هلاک خواهند شد ، در حالی که رحمت خدا برای کسانی که از آن او هستند بی نهایت عظیم است.(مزمور ۵۷: ۱۰). این رحمت به قدری غنی و کامل است که قابل تصور بشری نیست. " به اندازه ای که آسمان از زمین بلند تر است ، به همان اندازه رحمت خداوند بر کسانی که او را گرامی می دارند عظیم می باشد!(مزمور ۱۰۳: ۱۱). کسی نمی تواند رحمت خدا را اندازه گیری کند و خدا برگزیدگان خویش را مورد رحمت قرار می دهد.(رومان ۹: ۲۳). این رحمت عظیم خدا بود که ما ایمان داران به عیسای مسیح را زمانی که به خاطر گناهانمان مرده بودیم باعیسای مسیح زنده گردانید.(افسیان ۲: ۴-۵). این رحمت خدا است که ایمانداران به مسیح را نجات می دهد(تیطس ۳: ۵). این رحمت خداوند است که ایمانداران به عیسای مسیح را می آمرزد ، حفظ می کند ، استقامت می بخشد و تامین می کند و همین طور آن ها را وارث برکات الهی می گرداند.(اول پتر ۱: ۴) و همین رحمت عظیم خدا امروز می تواند شامل حال شما و سایر افراد شود.